

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (judecător A. Ciubotaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători M. Guzun, V. Buhnaci și L. Pruteanu)

DECIZIE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru
Nina Vascan

examinând recursul declarat de „Moldovagaz“ SA,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „Moldovagaz“
SA împotriva ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ cu
privire la încasarea datoriei de bază, a penalității, a dobânzii de întârziere și a taxei
de stat,

împotriva deciziei din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
apelul declarat de „Moldovagaz“ SA a fost admis și a fost modificată hotărârea din
01 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 26 octombrie 2016, „Moldovagaz“ SA a depus cerere de chemare în
judecată împotriva ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din
Chișinău“ cu privire la încasarea datoriei de bază în sumă de 8 031, 69 lei, a
penalității în sumă de 530, 26 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 975, 48 lei și
a taxei de stat în sumă de 286, 12 lei (f.d. 6-8).

În motivarea acțiunii, reclamanta „Moldovagaz“ SA a relatat că la
22 octombrie 2013, a încheiat cu pârâta ÎS „Colegiul Național de Viticultură și
Vinificație din Chișinău“ contractul de furnizare a gazelor naturale consumatorilor
noncasnici nr. 3706, prin care s-a obligat să-i furnizeze ÎS „Colegiul Național de
Viticultură și Vinificație din Chișinău“ gaze naturale la adresa de pe str. Grătiești
nr. 1, com. Stăuceni, mun. Chișinău.

Reclamanta a susținut că în perioada ianuarie – martie 2016, i-a livrat ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ gaze naturale în volumul și condițiile prevăzute în contractul nr. 3706 din 22 octombrie 2013.

Reclamanta a invocat că în conformitate cu pct. 139 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011, plata gazelor naturale consumate se efectuează în baza facturii emise lunar de către furnizor și înmănată consumatorului final sau expediată prin poștă.

Reclamanta a precizat că lunar a emis atât facturi de plată, cât și facturi fiscale, expediindu-le prin poștă ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“.

În continuare, reclamanta a punctat că potrivit pct. 3.3 din contractul nominalizat, plata costului gazelor naturale furnizate se efectuează în lei, prin transfer bancar pe contul curent al „Moldovagaz“ SA pentru livrarea reală a gazelor, determinată conform datelor echipamentului de măsurare a gazelor, în prima jumătate a lunii curente – nu mai târziu de data de 16, iar pentru volumul de gaze furnizat în a doua jumătate a lunii, determinat conform datelor echipamentului de măsurare a gazelor – nu mai târziu de data-limită indicată în factura de plată a contravalorii gazelor naturale consumate, cu perfectarea actului de predare-primire a gazelor și a facturii fiscale.

Astfel, reclamanta a menționat că ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ a încălcat în mod sistematic pct. 3.3 din contract, întârziind executarea integrală a obligației pecuniare de achitare la timp a prețului gazelor naturale furnizate, ceea ce a generat acumularea datoriei de bază în sumă de 8 031, 69 lei.

De asemenea, reclamanta a făcut trimitere la pct. 146 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011, care stipulează că furnizorul este în drept să aplice consumatorilor finali penalitate pentru fiecare zi de întârziere a plății pentru gazele naturale consumate, începând cu prima zi după data-limită de plată indicată în factură.

Astfel, reclamanta a indicat că potrivit pct. 3.4 din contract, în caz de neachitare până la data-limită indicată în factură a contravalorii gazelor naturale consumate, ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ va plăti „Moldovagaz“ SA o penalitate în mărimea ratei de refinanțare stabilită de către Banca Națională a Moldovei, pentru fiecare zi de întârziere, începând cu prima zi după data-limită de plată a facturii și până la data efectuării plății.

Reclamanta a arătat că penalitatea ce urma a fi plătită de ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“, potrivit pct. 3.4 din contract, este în sumă de 530, 26 lei.

Mai mult, reclamanta a afirmat că ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ este obligată, în temeiul art. 602 și 619 din Codul civil, să-i plătească dobânda de întârziere în sumă de 975, 48 lei.

Prin hotărârea din 01 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea înaintată de „Moldovagaz“ SA a fost admisă parțial (f.d. 57-59). S-a încasat în beneficiul „Moldovagaz“ SA, din contul ÎS „Colegiul Național de

Viticultură și Vinificație din Chișinău“, datoria de bază în sumă de 8 031, 69 lei și taxa de stat în sumă de 240, 93 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 10 august 2017, „Moldovagaz“ SA a declarat apel împotriva hotărârii din 01 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 67).

Prin decizia din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de „Moldovagaz“ SA a fost admis și hotărârea din 01 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, a fost modificată prin majorarea până la suma de 270 de lei a cuantumului pretenției admise privind încasarea taxei de stat, în rest, hotărârea primei instanțe fiind menținută fără modificări (f.d. 98-103).

În consolidarea soluției emise în privința respingerii pretenției reclamantei „Moldovagaz“ SA privind încasarea din contul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ a penalității, prima instanță a constatat absența clauzei penale în contractul de furnizare nr. 3706 din 22 octombrie 2013, iar instanța de apel a reținut lipsa unei prevederi contractuale ce ar stabili în mod expres modalitatea prin care consumatorul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ urmează a fi penalizat pentru neexecutarea obligației ce îi incumbă.

Aici, instanța de apel a observat că penalitatea contractuală nu poate fi calculată pornind de la rata de refinanțare a Băncii Naționale.

În consolidarea soluției emise în privința pretenției reclamantei „Moldovagaz“ SA privind încasarea din contul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ a dobânzii de întârziere, prima instanță a remarcat că obligația asumată de ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ nu este purtătoare de dobândă de întârziere, iar instanța de apel a menționat că dobânda de întârziere nu poate fi calculată din motivul formulării clauzei penale anume în sensul algoritmului prevăzut la art. 619 alin. (2) din Codul civil.

La 07 iunie 2018, „Moldovagaz“ SA a declarat recurs împotriva deciziei din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea parțială a acesteia și a hotărârii din 01 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, precum și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admise integral pretențiile reclamantei „Moldovagaz“ SA împotriva părții ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ privind încasarea penalității și a dobânzii de întârziere, precum și pretenția privind încasarea taxei de stat în cuantum ce nu a fost compensat prin hotărârile instanțelor de judecată ierarhic inferioare (f.d. 109-115).

În motivarea recursului, recurenta „Moldovagaz“ SA a invocat caracterul eronat al constatării primei instanțe privind absența clauzei penale în contractul de furnizare nr. 3706 din 22 octombrie 2013, cât și al constatării instanței de apel referitoare la lipsa unei prevederi contractuale ce ar stabili în mod expres modalitatea prin care consumatorul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ urmează a fi penalizat pentru neexecutarea obligației ce îi incumbă.

Aici, recurenta a declarat că, conform pct. 146 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011, cuantumul penalității

este negociabil, dar nu poate depăși rata de refinanțare stabilită de Banca Națională a Moldovei, iar pct. 3.4 din contractul enunțat prevede penalitatea în mărimea ratei de refinanțare stabilită de către Banca Națională a Moldovei, pentru fiecare zi de întârziere, cuantum ce este în acord cu legislația în vigoare.

Astfel, recurenta a relevat că potrivit art. 87 alin. (8) din Legea cu privire la gazele naturale nr. 108 din 08 iulie 2016, pentru achitarea cu întârziere a consumului de gaze naturale, consumatorii finali plătesc penalitate în mărime determinată și în modul stabilit prin contract în urma negocierilor. Cuantumul penalității este negociabil, dar nu poate depăși rata medie anuală ponderată a dobânzii la creditele noi acordate în monedă națională de băncile comerciale, pentru un an, înregistrată în anul precedent și publicată în raportul Băncii Naționale a Moldovei.

Totodată, recurenta a menționat că potrivit pct. 9.3 din contractul de furnizare a gazelor naturale consumatorilor noncasnici nr. 3706 din 22 octombrie 2013, dacă ulterior încheierii contractului intră în vigoare noi acte normative ori se modifică cele existente, care stabilesc reguli noi de furnizare, utilizare și facturare a gazelor naturale, părțile contractante vor aplica noile reguli, iar „Moldovagaz“ SA va notifica în scris ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ cu privire la modificările operate în legislație.

Recurenta a indicat că, calculul penalității a fost efectuat pentru perioada 02 mai 2016 – 25 octombrie 2016, cu aplicarea ratei medii anuale ponderate a dobânzii la creditele noi acordate în monedă națională de băncile comerciale pentru anul 2015, care este 13, 67%.

În continuare, recurenta a menționat că a calculat dobânda de întârziere în conformitate cu art. 619 alin. (1) și 585 din Codul civil, pornind de la rata de bază stabilită de Banca Națională, soluție confirmată prin jurisprudența constantă a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 19 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de „Moldovagaz“ SA a fost considerat admisibil (f.d. 122).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că dispozitivul deciziei recurate a fost pronunțat la 15 mai 2018, iar recursul a fost declarat la 07 iunie 2018, instanța de recurs consideră că recurenta „Moldovagaz“ SA s-a conformat prevederilor legale și s-a încadrat în termenul prevăzut la art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de „Moldovagaz“ SA urmează a fi admis, se casează hotărârea din 01 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, și decizia din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, în partea pretențiilor privind încasarea penalității, a dobânzii de întârziere și a taxei de stat, și se pronunță o nouă hotărâre în această parte, de admitere parțială a pretenției privind încasarea penalității, și anume în sumă de 428, 36 lei, în beneficiul „Moldovagaz“ SA, din contul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“, iar în rest, în partea penalității în sumă de 101, 9 lei, de respingere a pretenției ca fiind neîntemeiată, și de admitere integrală

a pretenției privind încasarea dobânzii de întârziere, și anume în sumă de 975, 48 lei, în beneficiul „Moldovagaz“ SA, din contul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“, precum și de încasare în beneficiul „Moldovagaz“ SA, din contul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“, a taxei de stat în sumă de 596, 84 lei, și se menține în rest decizia din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 01 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, din următoarele raționamente.

Conform art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Potrivit art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică legalitatea acestuia în limitele invocate în recurs.

În speță, Colegiul subliniază că decizia din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost contestată doar de către „Moldovagaz“ SA, care critică concluziile instanțelor ierarhic inferioare referitoare la respingerea pretențiilor privind încasarea în beneficiul său, din contul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“, a penalității în mărime de 530, 26 lei și a dobânzii de întârziere în mărime de 975, 48 lei.

Astfel, aria de control de către instanța de recurs asupra legalității deciziei din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 01 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, se va rezuma la legalitatea aplicării de către instanțele ierarhic inferioare a normelor de drept material și procesual la respingerea pretențiilor enunțate.

În continuare, asumându-și concluziile instanțelor ierarhic inferioare privind temeinicia pretenției formulate de „Moldovagaz“ SA împotriva ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ cu privire la încasarea datoriei de bază în sumă de 8 031, 69 lei, născute din contractul de furnizare a gazelor naturale consumatorilor noncasnici nr. 3706 din 22 octombrie 2013, Colegiul reține următoarele.

În conformitate cu art. 572 alin. (2) din Codul civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art. 624 alin. (1) din Codul civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun.

Prin finalitățile sale, clauza penală constituie un mijloc de garantare a executării obligațiilor și se manifestă prin faptul că îl îndeamnă pe debitor, sub sancțiunea sumelor stipulate în clauză penală, la executarea reală a contractului.

Potrivit pct. 3.4 din contractul de furnizare a gazelor naturale consumatorilor noncasnici nr. 3706 din 22 octombrie 2013, încheiat între „Moldovagaz“ SA și ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“, în caz de neachitare până la data-limită indicată în factură a contravalorii gazelor naturale consumate, ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ va plăti

„Moldovagaz“ SA o penalitate în mărimea ratei de refinanțare stabilită de către Banca Națională a Moldovei, pentru fiecare zi de întârziere, începând cu prima zi după data-limită de plată a facturii și până la data efectuării plății (f.d. 10-13).

Aici, Colegiul consideră necesar să releve că semnificația clauzei penale este evaluarea convențională a despăgubirilor datorate creditorului pentru neexecutarea obligației, părțile fiind libere de a stabili prin acordul lor de voință configurația clauzei penale. În cazul dedus judecării, „Moldovagaz“ SA și ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ au convenit că evaluarea convențională a despăgubirilor datorate „Moldovagaz“ SA de către ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ se va afla în conexiune directă cu rata de refinanțare stabilită de Banca Națională, în prezent denumită rată de bază.

O atare formulare a clauzei penale este legală și nu urmează să producă dificultăți de interpretare. Or, rata de bază se aprobă în calitate de rată de referință pentru principalele operațiuni de politică monetară pe termen scurt și este un mecanism viabil de evaluare convențională a prejudiciului material cauzat creditorului, fiind aplicat inclusiv de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului. De exemplu, în cauza Prodan v. Republica Moldova (hotărârea din 18 mai 2004), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a indicat că pentru a evalua prejudiciul material cauzat creditorului, este realist de a folosi ca punct de referință rata medie a dobânzii indicate de Banca Națională.

Astfel, Colegiul relevă că prima instanță eronat a constatat absența clauzei penale în contractul de furnizare nr. 3706 din 22 octombrie 2013, încheiat între „Moldovagaz“ SA și ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“, iar instanța de apel greșit a reținut lipsa unei prevederi contractuale ce ar stabili în mod expres modalitatea prin care consumatorul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ urmează a fi penalizat pentru neexecutarea obligației ce îi incumbă.

Totodată, Colegiul reține că dreptul „Moldovagaz“ SA, în calitate de furnizor de gaze naturale, de a aplica consumatorilor penalități este prevăzut la pct. 146 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011, care stipulează că furnizorul este în drept să aplice consumatorilor finali penalitate pentru fiecare zi de întârziere a plății pentru gazele naturale consumate, începând cu prima zi după data-limită de plată indicată în factură, dar penalitatea nu poate depăși mărimea stabilită prin Legea cu privire la gazele naturale.

În speța dedusă judecării, „Moldovagaz“ SA a solicitat penalitatea pentru perioada 02 mai 2016 – 25 octombrie 2016.

Noua lege cu privire la gazele naturale, și anume Legea nr. 108 din 27 mai 2016, a intrat în vigoare la data de 08 iulie 2016.

Conform art. 87 alin. (8) din Legea cu privire la gazele naturale nr. 108 din 27 mai 2016, pentru achitarea cu întârziere a consumului de gaze naturale, consumatorii finali plătesc penalitate în mărime determinată și în modul stabilit prin contract în urma negocierilor. Cuantumul penalității este negociabil, dar nu poate depăși rata medie anuală ponderată a dobânzii la creditele noi acordate în monedă națională de băncile comerciale, pentru un an, înregistrată în anul

precedent și publicată în raportul Băncii Naționale a Moldovei. La solicitarea consumatorilor finali, furnizorii vor renegocia cuantumul penalității stabilite în contractele încheiate cu consumatorii finali, cu respectarea plafonului maxim stabilit.

Așadar, Colegiul constată prin efectul Legii cu privire la gazele naturale nr. 108 din 27 mai 2016, cuantumul penalității nu poate depăși rata medie anuală ponderată a dobânzii la creditele noi acordate în monedă națională de băncile comerciale, pentru un an, înregistrată în anul precedent și publicată în raportul Băncii Naționale a Moldovei, dar interdicția depășirii plafonului este condiționată de solicitarea consumatorului final privind renegocierea cuantumului penalității stabilite în contractul încheiat cu furnizorul de gaze naturale.

În condițiile în care consumatorul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ nu a solicitat renegocierea cuantumului penalității stabilite în contractul încheiat cu furnizorul „Moldovagaz“ SA, penalitatea urmează a fi calculată anume în mărimea ratei de bază stabilite de către Banca Națională pentru perioada 02 mai 2016 – 25 octombrie 2016, și nu sub plafonul ratei medii anuale ponderate a dobânzii la creditele noi acordate în monedă națională de băncile comerciale, înregistrate în anul 2015.

În context, Colegiul reliefează că în perioada 28 aprilie 2016 – 25 mai 2016, rata de bază era de 15%, în perioada 26 mai 2016 – 03 iulie 2016, era de 13%, în perioada 04 iulie 2016 – 28 septembrie 2016, era de 10%, iar în perioada 29 septembrie 2016 – 26 octombrie 2016, era de 9, 5%.

Deci, în baza pct. 3.4 din contractul de furnizare a gazelor naturale consumatorilor noncasnici nr. 3706 din 22 octombrie 2013, pentru perioada 02 mai 2016 – 25 mai 2016, care cuprinde 23 zile de întârziere la rata de 15% anual, penalitatea este în sumă de 75, 92 lei; pentru perioada 26 mai 2016 – 03 iulie 2016, care cuprinde 38 zile de întârziere la rata de 13% anual, penalitatea este în sumă de 108, 65 lei; pentru perioada 04 iulie 2016 – 28 septembrie 2016, care cuprinde 86 zile de întârziere la rata de 10% anual, penalitatea este în sumă de 189, 44 lei; și pentru perioada 29 septembrie 2016 – 25 octombrie 2016, care cuprinde 26 zile de întârziere la rata de 9, 5% anual, penalitatea este în sumă de 54, 35 lei.

Astfel, în total, penalitatea care urmează a fi încasată din contul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“, în beneficiul „Moldovagaz“ SA, în virtutea neachitării de către ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ a costului gazelor naturale furnizate, pentru perioada 02 mai 2016 – 25 octombrie 2016, este în sumă de 428, 36 lei.

În această ordine de idei, Colegiul notează că, calculul prezentat de recurenta „Moldovagaz“ SA este irelevant, fiindcă se bazează pe rata medie anuală ponderată a dobânzii la creditele noi acordate în monedă națională de băncile comerciale, înregistrate în anul 2015, și nu pe rata de bază, mărimea căreia în perioada 02 mai 2016 – 25 octombrie 2016, a fost modificată de patru ori de către Banca Națională.

Drept urmare, Colegiul consideră că pretenția „Moldovagaz“ SA privind încasarea din contul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ a penalității în sumă de 530, 26 lei este parțial întemeiată, aceasta

urmând a fi încasată în sumă de 428, 36 lei.

În conformitate cu art. 619 alin. (1) din Codul civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Conform art. 585 din Codul civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

Dobânda de întârziere nu reprezintă o clauză penală legală (penalități de întârziere), deoarece penalitatea se percepe indiferent de natura prestației datorate (pecuniară sau de altă natură). Dobânda de întârziere este plata pentru folosirea surselor financiare străine, iată de ce, în situații practice creditorul poate pretinde plata penalității, cât și dobânzii de întârziere. Creditorul obligației pecuniare nu trebuie să dovedească dauna cauzată prin întârzierea executării, deoarece stabilirea acestor daune se face anticipat, de regulă, în baza art. 619 din Codul civil, dacă o lege specială sau contractul părților nu prevăd altă mărime a dobânzii.

Așadar, prima instanță eronat a constatat că obligația asumată de ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ nu este purtătoare de dobândă de întârziere, iar instanța de apel greșit a reținut că dobânda de întârziere nu poate fi calculată din motivul formulării clauzei penale anume în sensul algoritmului prevăzut la art. 619 alin. (2) din Codul civil.

Colegiul consideră că, calculul dobânzii de întârziere pe care l-a prezentat „Moldovagaz“ SA este corect, bazându-se pe scadența obligațiilor ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ de plată lunară a prețului gazelor naturale furnizate, cât și pe rata de bază fixată de Banca Națională.

Astfel, Colegiul consideră că pretenția „Moldovagaz“ SA privind încasarea din contul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ a dobânzii de întârziere în sumă de 975, 48 lei este întemeiată, aceasta urmând a fi încasată integral.

Potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții.

Art. 94 alin. (4) din Codul de procedură civilă prevede că dacă, fără a trimite cauza spre rejudecare, modifică hotărârea atacată sau pronunță o nouă hotărâre, instanța ierarhic superioară poate schimba corespunzător repartizarea cheltuielilor de judecată.

La depunerea cererii de chemare în judecată, reclamanta „Moldovagaz“ SA formulat pretenții în sumă totală de 9 537, 43 lei, pentru care a achitat taxa de stat în sumă de 286, 12 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 3482 din 24 octombrie 2016 (f.d. 4).

Având în vedere că acțiunea „Moldovagaz“ SA urmează a fi admisă parțial, și anume în sumă de 9 435, 53 lei, adică în proporție de 98, 93%, cheltuielile acesteia de judecată în primă instanță, compuse din taxa de stat, urmează a fi

încasate în sumă de 283, 06 lei, ceea ce reprezintă 98, 93% din taxa de stat în sumă de 286, 12 lei.

În consecință, având în vedere că la depunerea cererii de apel, „Moldovagaz“ SA a achitat taxa de stat în sumă de 180, 71 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 4408 din 11 decembrie 2017 (f.d. 76), cheltuielile acesteia de judecată în instanța de apel, compuse din taxa de stat, urmează a fi încasate din contul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“, în beneficiul „Moldovagaz“ SA, în sumă de 178, 78 lei, ceea ce reprezintă 98, 93% din taxa de stat în sumă de 180, 71 lei.

Luând în considerare că la depunerea cererii de recurs, „Moldovagaz“ SA a achitat taxa de stat în sumă de 135 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 2130 din 06 iunie 2018 (f.d. 108), iar această sumă constituie minimul pe care „Moldovagaz“ SA trebuia să-l plătească, pentru a exercita calea recursului, cheltuielile acesteia de judecată în instanța de recurs, compuse din taxa de stat, urmează a fi încasate din contul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“, în beneficiul „Moldovagaz“ SA, în sumă de 135 lei.

Colegiul relevă că excedentul taxei de stat va fi încasat prin modificarea corespunzătoare a hotărârii din 01 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, și a deciziei din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de „Moldovagaz“ SA împotriva deciziei din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău urmează a fi admis, se casează hotărârea din 01 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, și decizia din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, în partea pretențiilor privind încasarea penalității, a dobânzii de întârziere și a taxei de stat, și se pronunță o nouă hotărâre în această parte, de admitere parțială a pretenției privind încasarea penalității, și anume în sumă de 428, 36 lei, în beneficiul „Moldovagaz“ SA, din contul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“, iar în rest, în partea penalității în sumă de 101, 9 lei, de respingere a pretenției ca fiind neîntemeiată, și de admitere integrală a pretenției privind încasarea dobânzii de întârziere, și anume în sumă de 975, 48 lei, în beneficiul „Moldovagaz“ SA, din contul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“, precum și de încasare taxei de stat în beneficiul „Moldovagaz“ SA, din contul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“, a taxei de stat în sumă de 596, 84 lei, și se menține în rest decizia din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 01 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) și 445 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de „Moldovagaz“ SA.

Se casează parțial hotărârea din 01 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani și decizia din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, în partea

pretențiilor înaintate de „Moldovagaz“ SA privind încasarea în beneficiul său, din contul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“, a penalității, a dobânzii de întârziere și a taxei de stat, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, după cum urmează:

Se admite parțial pretenția „Moldovagaz“ SA privind încasarea în beneficiul său, din contul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“, a penalității.

Se încasează în beneficiul „Moldovagaz“ SA, din contul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“, penalitatea în sumă de 428, 36 lei.

În rest, pretenția „Moldovagaz“ SA privind încasarea în beneficiul său, din contul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“, a penalității în sumă de 101, 9 lei, se respinge ca neîntemeiată.

Se admite integral pretenția „Moldovagaz“ SA privind încasarea în beneficiul său, din contul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“, a dobânzii de întârziere.

Se încasează în beneficiul „Moldovagaz“ SA, din contul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“, dobânda de întârziere în sumă de 975, 48 lei.

Se încasează în beneficiul „Moldovagaz“ SA, din contul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“, taxa de stat în sumă de 596, 84 lei.

În rest, se menține hotărârea din 01 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și decizia din 15 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „Moldovagaz“ SA împotriva ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău“ cu privire la încasarea datoriei de bază, a penalității, a dobânzii de întârziere și a taxei de stat.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru

Nina Vascan